

chowne pocžinki woblekt a tajke swoje
wobseczenje wucžisçil a smyl w jehnjeczo-
wej frwi. O kaf wježeli ſo ſniutſkowne
mojeje wutroby, ſo chzesch dženſa, mój
njebjeski nawoženja, w taf fražnej drascze
(mjeniſzy w Božim ſłowje a w ſwiatych
ſakramentach) ſo mi jaſo swojej njevjescze
widžecz dacž. Ach, mój Jeſu, tajka twoja
draſta, kotaž je mojeje dufche wježele
a radoſcz, je moje najſubſche bohatſtwo
mojeje dufche. Hdvž jenož ſo wobruba
twojeje draſty dótfnu, dha ſo moja
duſcha wuſtrowi, dha ſo mi pomha,
dha ſo ſvježelu jow cžaſnije a tam
wěcžnije, hamjeń.

Wschědna rājscha modlitwa.

Alje požohnuj Bóh Wótz, fiž je
mje na džiwne waschnje jaſo roſomineho
czlowjeka ſtworil, mje wótzowſzy ſežiwiſaſ
a hacž dotal mózniſe ſchfitowaſ.

Mje požohnuj Bóh Ssyn, fiž je
mje fhudeho, ſhubjeneho a ſaſlateho
czlowjeka wot wschiſtich hrěchow, cžerto-